

Sygn. akt V Kz 725/20

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: (del.) Sędzia SR Damian Krakowiak

Protokolant: st. sekr. sąd. Sylwia Kurek

przy udziale Prokuratora Igora Bednarskiego

po rozpoznaniu w sprawie R. M. i in.

oskarżonych o czyn z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych i in.

z zażalenia Prokuratora

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 31 lipca 2020 roku

w przedmiocie przekazania sprawy Prokuratorowi w celu uzupełnienia śledztwa

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k.

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Zgierzu do dalszego prowadzenia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 31 lipca 2020 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu na podstawie art. 344a § 1 k.p.k. przekazał sprawę Prokuraturze Rejonowej w Zgierzu celem uzupełnienia prowadzonego śledztwa.

Na postanowienie zażalenie wywiódł Prokurator, zarzucając obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, to jest art. 344a § 1 k.p.k. oraz art. 337 § 1 k.p.k., polegającą na uznaniu, że zachodzą przesłanki przekazania sprawy prokuratorowi w celu uzupełnienia śledztwa, podczas gdy zachodzi jedynie konieczność zwrócenia aktu oskarżenia oskarżycielowi w celu usunięcia braków formalnych wymienionych w art. 332 § 3 k.p.k. zaś przeprowadzenie wskazanych przez sąd czynności dowodowych spowodowałoby znaczne trudności dla sądu. W konsekwencji wniesiono o uchylenie postanowienia.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Sąd I instancji naruszył przepis art. 344a k.p.k. W stanie sprawy postępowanie przygotowawcze nie jest dotknięte istotnymi brakami.

Przede wszystkim „brakiem”, o którym stanowi przepis art. 344a k.p.k., nie jest niesporządzenie przez Prokuratora uzasadnienia aktu oskarżenia. Słusznie skarżący powołuje normę z art. 337 § 1 k.p.k., z której wynika, iż niesporządzenie uzasadnienia skargi jest brakiem formalnym podlegającym sanowaniu w trybie

art. 337 k.p.k.

Po wtóre, brakiem merytorycznym nie jest niewydanie przez Prokuratora postanowienia o zamknięciu śledztwa. Judykatura za przedmiotowy brak uznaje taki brak postępowania, który uniemożliwia stronom podjęcie czynności w kierunku obrony ich interesów (postanowienie SA w Lublinie z dnia 6 sierpnia 1997 r., II AKz 175/97, OSProP, nr 5, poz. 22). Tymczasem wydanie postanowienia o zamknięciu śledztwa oznacza jedynie, że został zakończony bieg postępowania. Nie kończy ono merytorycznie tego postępowania, ale tylko kończy jego przebieg (R. A. Stefański, System Prawa Karnego Procesowego. T. X. Postępowanie przygotowawcze, Warszawa 2016, s. 1264). Niewydanie postanowienia nie wpływa negatywnie na uprawnienia podejrzanych.

Po trzecie, zastrzeżenia może budzić twierdzenie o „niezbędności” przesłuchania funkcjonariuszy Policji uczestniczących czynności w sytuacji, gdy do akt załączono protokoły zatrzymania osób, rzeczy, przeszukań. Podnieść należy, że żadna ze stron nie zakwestionowała wiarygodności sporządzonej dokumentacji procesowej.

W podobny sposób należy ocenić dostrzeganą przez Sąd a quo potrzebę przesłuchania A. R. i R. R., co do których można mieć wątpliwości, czy w ogóle mają wiedzę w sprawie.

Za Sądem Apelacyjnym w Katowicach należy powtórzyć, że ocena zebranego w toku postępowania przygotowawczego materiału dowodowego w kontekście braków tego postępowania winna być dokonywana pod kątem jego kompletności,

a nie wartości (postanowienie z dnia 24 lutego 2010 r., II AKz 96/10, KZS 2010, nr 9, poz. 56). W realiach sprawy materiał nadesłany przez Prokuratora jest co do zasady kompletny (przesłuchano oskarżonych przyznających się do winy, udokumentowano czynności zatrzymań, przeszukań). „Pogłębienie” materiału dowodowego postulowane przez Sąd I instancji może odbyć się przy zastosowaniu art. 167 k.p.k.

i winno być rozpatrywane w kontekście oceny jakości zebranego materiału.

Sąd I instancji decydując się na zwrot sprawy winien baczyć, czy takie działanie zapobiegnie istotnie przewlekłości całego postępowania karnego. Jeżeli Sąd dostrzeże braki postępowania przygotowawczego, a ich uzupełnienie, głównie

w zakresie dowodów, które nie wymagają poszukiwania, możliwe jest

w postępowaniu sądowym, niezbędne jest przy podejmowaniu decyzji kierowanie się zdrowym rozsądkiem, mającym na celu realizację zasady, o jakiej mowa w przepisie art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k. (postanowienie SA w Katowicach z dnia 13 października 2004 r., II AKz 738/04, OSPriP 2005, nr 10, poz. 28).

Kierując się przedstawionymi motywami, orzeczono jak w sentencji.